

farvnings- og konserveringsmidler bemærkes, at landbrugsministeren for så vidt angår kød og kødvarer i medfør af § 1, stk. 3, i lov nr. 245 af 27. maj 1908 om tilsyn med udførsel af kød m. m. er bemyndiget til at forbyde, at der til varer af den omhandlede art anvendes konserveringstoffer, der kan antages at skade udførslen. Endvidere er landbrugsministeren i medfør af § 9, stk. 3, i den nugældende kødkontrollov bemyndiget til at forbyde, at der til kød, slagteaffald og kødvarer anvendes konserveringsstoffer, der efter hans skøn kan være farlige for sundheden.

Som det vil ses, tager den i disse to love indeholdte hjemmel kun sigte på konserveringstoffer, men derimod ikke på farvningsstoffer og andre stoffer, der bruges til fremstilling af eller tilsætning til levnedsmidler. Den givne hjemmel er derhos indsnævret derigennem, at konserveringsstofferne skal kunne antages at skade udførslen eller efter ministerens skøn kan være farlige for sundheden.

Under hensyn hertil samt til det i indledningen anførte synspunkt er bestemmelsen på linie med § 12, stk. 4, i det foreliggende levnedsmiddellovforslag.

Ad stk. 4: Bestemmelsen i 1ste punktum svarer med visse redaktionelle ændringer til bestemmelsen i § 9, stk. 4, i den nugældende kødkontrollov. Bestemmelsen i 2det punktum, der delvis svarer til § 5, stk. 6, i forslaget til lov om levnedsmidler m. m., tilsigter at skabe mulighed for at udfærdige renlighedsbestemmelser m. v. med henblik på opbevaring af kød, slagteaffald og kødvarer i fællesfrysehuse, frostboxcentraler og lignende opbevaringsanlæg, uanset at de deri oplagrede levnedsmidler ikke er bestemt til salg.

Til § 10.

Bestemmelsen svarer til § 3 i forslaget til lov om levnedsmidler m. m., hvor det er indsat efter henstilling fra landbrugsministeriets ovennævnte udvalg, jfr. nærmere bemærkningerne til den pågældende paragraf i levnedsmiddellovforslaget. For at bringe kødkontrolloven på højde med levnedsmiddelloven, jfr. det i indledningen anførte synspunkt, er en tilsvarende bestemmelse foreslået optaget i kødkontrolloven.

Til § 11.

Det er ret udbredt, at ikke-autoriserede virksomheder reklamerer i et vist omfang med „statskontrol“, navnlig i form af et ovalt skilt, indeholdende ordet „statskontrol“. Det drejer sig her om en gengivelse af de foreskrevne 1. kl. kødkontrolstempler („Dan-

mark — 1. kl. statskontrol“), der flere steder findes anbragt på slagteres eller viktualieforretningers vinduer, døre m. m. Anvendelse af ordet „statskontrol“ er i disse virksomheder direkte vildledende og bør derfor utvivlsomt søges hindret. Endvidere er man af den opfattelse, at det er nødvendigt at søge foretaget det fornødne til sikring af, at de autoriserede virksomheders reklamer med „statskontrol“ holdes indenfor bestemte rammer og eventuelt indskrænkes til at oplyse, at virksomheden er autoriseret til eksport, idet man har erfaring for, at ordet „statskontrol“ ofte i reklamer m. v. kan blive misforstået, således at forbrugerne kan få den fejlagtige opfattelse, at statskontrollen udover det veterinær-hygiejniske tilsyn, som kontrollen dækker, også skulle være en ren kvalitetsmæssig kontrol. Man har hidtil savnet hjemmel til at give nærmere regler til forhindring af sådanne misbrug, og bestemmelsen, der svarer til § 21 i levnedsmiddellovforslaget, er foreslået for at skabe en sådan hjemmel.

Til § 12.

I medfør af den nugældende kødkontrollovs § 11 påhviler det bl. a. sundhedskommissionerne at føre tilsyn med, at de i loven indeholdte eller i medfør af samme fastsatte bestemmelser overholdes. Der knytter sig imidlertid betydelige mangler til gennemførelsen af dette tilsyn, og man mener, at disse mangler i nogen grad vil kunne afhjælpes gennem den foreslåede bestemmelse, der tænkes administreret således, at det f. eks. pålægges sundhedskommissionerne nogle få gange årlig ved den i bestemmelsen omhandlede dyrlæge at lade foretage et eftersyn af alle ikke-autoriserede kød- og kødvarevirksomheder i kommunen. Nogen væsentlig udgift for kommunerne vil dette formentlig ikke medføre, da dyrlægen kun forudsættes vederlagt for de enkelte eftersyn, som det pålægges ham at foretage, og disse bør foretages lejlighedsvis, således at befordringsgodtgørelse ikke skal ydes. For så vidt angår det ringe antal kommuner, i hvilke der ikke findes en sundhedskommission, er det tanken at søge et tilsvarende eftersyn af de omhandlede virksomheder organiseret fra politiets side.

Til § 13.

I overensstemmelse med det i de indledende bemærkninger anførte synspunkt foreslås kødkontrollovens hidtidige strafbestemmelser, som kun hjemler bødestraf, bragt i overensstemmelse med straffebestemmelserne i levnedsmiddellovforslagets § 23.